– впровадження інноваційних технологічних процесів;

– впровадження інноваційних видів продукції;

– к–сть організацій, які виконують наукові роботи.

Вищезазначені чинники (рис. 3) дозволять виявити потенційні можливості формування кластера на тій чи іншій території.

Ці чинники є дуже важливими для сьогодення України, оскільки, уряд держави, починаючи з 2014 року спрямовує політику на децентралізацію, з метою об'єднання територіальних одиниць та регіонів в самостійні функціональні економічні одиниці. Тобто, віддають більше повноважень на місця територіальним громадам, для ефективної їх співпраці та зростання економічних показників. [9]

Висновки

Отже, кластери створюють сприятливі умови для регіонального розвитку – підвищується рівень кооперації і пов'язаності підприємств, зростає попит і якість пропозицій на локальних ринках, поліпшується кадрова інфраструктура, з'являється інфраструктура для досліджень і розробок, знижуються витрати, з'являються можливості для більш успішного виходу на міжнародні ринки. Вихід на регіональний ринок підприємств кластера стимулює модернізацію, здійснення НДДКР, зростання інноваційної активності, введення нових способів управління і нових стратегій розвитку. Кластер стимулює примноження і збереження робочих місць, створення інститутів громадянського суспільства, формує нові стандарти освіти, охорони здоров'я, діяльності судових і правоохоронних органів, нові стандарти споживання і способу життя населення.

Список використаних джерел

1. Внукова Н.М. Услуги банков как обеспечение кластерных инициатив трансграничного сотрудничества / Н.М. Внукова // Банкир. – 2007. – № 1. – С. 56 – 60.

2. Войнаренко М.П. Концепція кластерів – шлях до відродження виробництва на регіональному рівні / М.П. Войнаренко // Економіст. – 2000. – № 1. – С. 29 – 33.

3. Геєць В.М. Інноваційні перспективи України / В.М. Геєць, В.П. Семиноженко. – Харків: Константа, 2006. – 272 с.

4. Соколенко С.И. Производственные системы глобализации: Сети. Альянсы. Партнерства. Кластеры. Украинский аспект / С.И. Соколенко. – К.: Колос, 2002. – 646 с.

5. Чужиков В. І. Кластери як об'єкт державного регулювання / В.І. Чужиков // Вісник УАДУ – 2001 – №4 С. 160–167.

6. Державна служба статистики України – www.ukrstat.gov.ua

7. Статистичний збірник «Регіони України» 2016, частина І, Київ – 2016 р. – 299 с.

8. Статистичний збірник «Регіони України» 2016, частина ІІ, Київ – 2016 р. – 692 с.

9. Електронний ресурс «Децентралізація» – http://decentralization.gov.ua/about

10. Harvard Clustering Mapping Project – https://worldmap.harvard.edu/maps/

О.В. КОВАЛЬ,
аспірант, Хмельницький університет управління та права

Сутність та особливості індустрії програмної продукції як специфічного об'єкта оподаткування

Стаття присвячена теоретичним аспектам індустрії програмної продукції як специфічного об'єкта оподаткування. Визначено сутність та складові індустрії програмної продукції, види і форми програмних продуктів, ознаки та особливості діяльності її суб'єктів. Виявлено можливі загрози, які необхідно враховувати для аналітичного оцінювання індустрії програмної продукції.

Ключові слова: *індустрія програмної продукції, фабрика програм, програмні продукти, суб'єкти індустрії програмної продукції, оподаткування.*

А.В. КОВАЛЬ,
аспирант, Хмельницкий университет управления и права

Сущность и особенности индустрии программной продукции как специфического объекта налогообложения

Статья посвящена теоретическим аспектам индустрии программной продукции как специфического объекта налогообложения. Определена сущность и составляющие индустрии программ–

© О.В. КОВАЛЬ, 2017

ной продукции, виды и формы программных продуктов, признаки и особенности деятельности ее субъектов. Выявлены возможные угрозы, которые необходимо учитывать для аналитического оценивания индустрии программной продукции.

Ключевые слова: *индустрия программной продукции, фабрика программ, программные продукты, субъекты индустрии программной продукции, налогообложение.*

O. KOVAL,
post–graduate student, Khmelnitsky University of management and law

The nature and characteristics of the software industry as a specific item of tax

The article is devoted to theoretical aspects of software industry as a specific object of taxation. Determined the nature and components industry software products, the types and forms of software products, features and characteristics of the activities of its subjects. Identified possible threats that need to be considered for the analytical evaluation of the software industry.

Keywords: *industry of software products, the factory programs, software, actors software industry, taxation.*

Постановка проблеми. Нині в Україні сформувався дуже потужний інтелектуальний потенціал і високі темпи зростання саме у індустрії програмної продукції. Вона успішно конкурує на світовому ринку, невпинно демонструє високі темпи розвитку та надає робочі місця як найменше 99 тис. фахівцям. Не вимагаючи капітальних вкладень і державних інвестицій, індустрія забезпечує до 2% ВВП країни. Тому питання визначення її сутності та особливостей як специфічного об'єкта оподаткування набувають надзвичайної актуальності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У країнах з розвиненою ринковою економікою приділяється велика увага дослідженням сутності та особливостей індустрії програмної продукції як специфічного об'єкта оподаткування. Вагомий внесок у дослідження цього питання зробили такі відомі вітчизняні вчені як: Ю. Бажал, М. Делягін, Т. Єршова, А. Жаліло, В. Іноземцев, Л. Мельник, С. Романенко; зарубіжні – Дж. Акерлоф, В. Мунтіян, Х. Каравелі, М. Кларк, Дж. Стігліц та багато інших. Однак в Україні зазначене питання потребує подальшого дослідження.

Метою статті є дослідження сутності та особливостей індустрії програмної продукції як специфічного об'єкта оподаткування.

Виклад основного матеріалу. Стрімкий розвиток інформаційних технологій та їх проникнення в економіку змінили співвідношення традиційних галузей виробництва. Інформація перетворилася на товар, що існує на ринку і має свою ціну. Нині за назвою основного ресурсу «інформація» поряд з терміном „постіндустріальне суспільство» широко застосовується термін „інформаційне суспільство» [4, с. 265]. З розвитком останнього відбувається комп'ютеризація усіх сфер життєдіяльності, автоматизація процесів виробництва, змінюється спосіб життя, а кордони між державами втрачають свою актуальність. Важливого значення набуває виробництво інформаційної (інтелектуальної), а не матеріальної продукції (товарів, робіт, послуг) і швидкість передачі інформації [5].

Вперше словосполучення «інформаційне суспільство» було використане в 1961р. у дискусії між К. Курокава, відомим архітектором та Т. Юмесао, істориком та антропологом. Бурхливий розвиток теорії інформаційного суспільства припав на 1980–90–х рр., зокрема, починаючи з появи численних наукових публікацій з цієї проблематики визнаних зарубіжних та вітчизняних економістів та соціологів Л. Мельника [13], В. Мунтіяна [14], Дж. Стігліца [16], Л. Федулової [18], А. Чухно [19] та ін. В згаданих роботах тією чи іншою мірою і на різних теоретико–методологічних засадах аналізуються різноманітні аспекти формування та функціонування постіндустріального, інформаційного суспільства та економіки, акцентується увага на розвитку інформаційної індустрії, значному поширенні нових інформаційних технологій, формуванні комплексу інформаційних галузей до окремого ІКТ–сектору та його складової – індустрії програмної продукції (рис. 1.1).

Загалом індустрія програмної продукції – промислове виготовлення готового програмного продукту (компонентів повторного використання – КПВ, reuses, assets, servises, systems...) для масового використання користувачами.

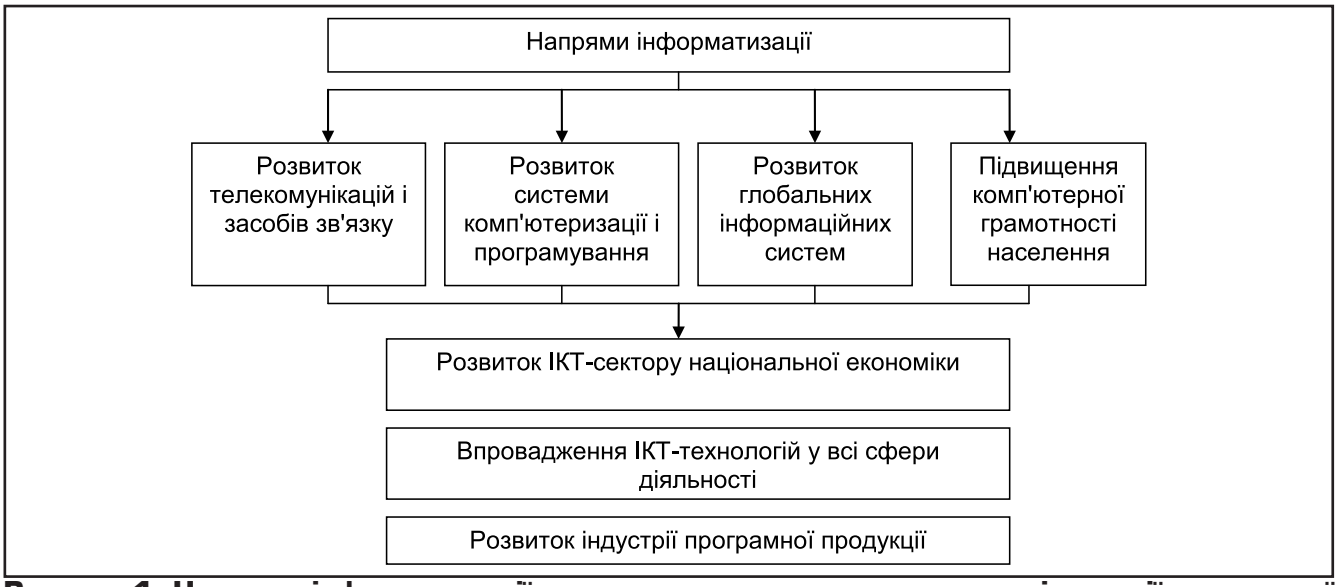

Рисунок 1. Напрями інформатизації як джерело переходу та розвитку індустрії програмної продукції

Джерело: [17]

Ідею індустрії комп'ютерів і програмної продукції в Україні сформулював академік В.М. Глушков в Інституті кібернетики в 60–70 рр. 20 сторіччя. За його ініціативою розвиток комп'ютерної індустрії ознаменувався побудовою низки комп'ютерів (Днепр–1, Днепр–2, серії машин «Мир» тощо), створенням фондів алгоритмів і програм (1972 р.) тощо. В результаті створено не тільки засоби автоматизації програмних продуктів, але і конкретні системи АСУ, АСУ ТП для різних галузей промисловості шляхом використання готових програм із фондів та фабрик програм [2; 9].

Під фабрикою програм розуміється погоджений набір процесів, засобів й інших ресурсів для прискорення всього циклу створення тих чи інших програмних компонентів, застосувань і систем [2; 7; 8].

Перша фабрика (або програмо будівельний інститут у Калініні – 1982 р.) проіснувала біля двох років [10].

Нині у світі діють сотні фабрик програм різного призначення й описано принципи їх побудови. Серед них відзначимо фабрики, основані на конвеєрному збиранні, – фабрика К. Чернецькі, І. Бея, Дж. Грінфільда, Г. Ленца, М. Фаулера та студентська фабрика програм у КНУ імені Тараса Шевченка [1, 3, 11, 20], спільними для всіх них є автоматизовані лінії збирання різних видів програмного забезпечення для масового випуску програмних продуктів.

Відповідно до стандарту ISO–9000 програмний продукт – це набір комп'ютерних програм, процедур і, можливо, пов'язаних з ними документів і даних [6].

Програмні продукти – це спеціально упаковані та оформлені для комерційного продажу, прокату, надання в оренду або лізинг пакети програм, розроблені і/або поставлені системними чи незалежними постачальниками. Вони не включають спеціально розроблені прикладні програмні рішення, які закуплені в інших фірм–виробників чи у третіх фірм і якими фірми–розробники систем «під ключ» доповнюють свої обчислювальні системи [12].

Первинні категорії програмних продуктів зображено на (рис. 2).

Дамо коротку їх характеристику.

Системне програмне забезпечення і допоміжні програми–утиліти є програмними продуктами, розробленими для:

– управління обчислювальними системами через базові операційні системи і мови програмування;

– підвищення ефективності робіт системного персоналу шляхом використання засобів оцінювання продуктивності обчислювальної системи;

– поліпшення операційних можливостей обчислювального обладнання маршрутизацією потоків даних, що проходять через різні пристрої ЕОМ, та управлінням введенням–виведенням;

– збереження програмної цілісності програм через супроводження і забезпечення безпеки програм;

– перетворення програм з однієї мови на іншу;

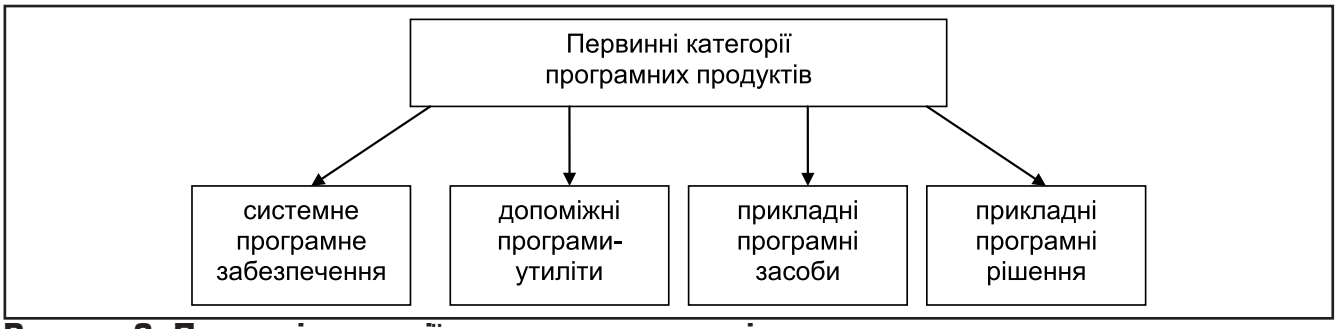

Рисунок 2. Первинні категорії програмних продуктів

Джерело: розроблено автором на основі [12]

– організації додаткових наборів даних за допомогою застосування засобів сортування–злиття і моніторингу даних.

Основними компонентами системного програмного забезпечення є операційні системи та розширення їх і програми централізованого управління даними, або допоміжні програми–утиліти, призначені для виконання типових дій з носіями даних: (ініціалізація дисків, перевірка дисків на наявність пошкоджених ланок, оптимізація розміщення файлів на диску тощо). Крім того, до цієї категорії відносять програмні системи прийняття рішень, програмні компоненти інформаційно–обчислювальних систем, електронні таблиці, програмні засоби автоматизованого проектування, сумісної обробки даних і розроблення об'єктно–орієнтованих додатків, а також програмні засоби, що дають можливість користувачеві здійснювати пошук, організацію та реорганізацію даних, управління та маніпулювання даними і базами даних.

Прикладні програмні засоби та рішення включають програми, розроблені для вирішення специфічних задач, необхідних для реалізації найважливіших функцій виробництва та бізнесу [12].

Нині, індустрія програмної продукції має багато складових. У спрощеному вигляді її можна поділити на суб'єкти, що розробляють програмне забезпечення для конкретного замовника – аутсорсингові компанії, R&D центри, та суб'єкти, що самостійно оцінюють ринкову ситуацію та приймають рішення щодо розробки того чи іншого продукту та його подальшого продажу – це стартапи, продуктові компанії.

Суб'єктом індустрії програмної продукції вважається суб'єкт господарювання, який протягом попередніх чотирьох послідовних звітних (податкових) кварталів сукупно одночасно відповідає таким критеріям:

– питома вага доходів суб'єкта від здійснення видів економічної діяльності становить не менш як 70 відсотків доходів від усіх видів економічної діяльності з реалізації товарів, виконання робіт, надання послуг, а саме:

1) видання програмного забезпечення, включаючи видання і реалізацію (продаж, прокат або надання ліцензій) системних пакетів програм, службових та ігрових програм, публікацію готового (несистемного) програмного забезпечення, у тому числі переклад або адаптацію несистемного програмного забезпечення для певного ринку за власний рахунок: операційні системи, бізнес та інші додатки; випуск комп'ютерних ігор для всіх платформ;

2) комп'ютерне програмування та всі види діяльності з написання, модифікування, тестування і забезпечення технічною підтримкою, документування програмного забезпечення (у тому числі з використанням комерційних або вільно розповсюджених модулів), включаючи розроблення структури і змісту та/або написання системи команд, необхідних для створення та виконання: системного програмного забезпечення (у тому числі відновлення), прикладних програм (у тому числі відновлення), баз даних, веб–сайтів (у тому числі їх аудіовізуальних елементів); настроювання програмного забезпечення, тобто модифікацію та конфігурацію існуючих додатків, таким чином, щоб воно функціонувало в рамках інформаційної системи клієнта; розроблення індивідуального програмного забезпечення (на замовлення) та адаптування пакетів програм до потреб користувачів; написання програмних супроводжуючих інструкцій для користувачів;

3) консультування з питань інформатизації, включаючи планування та розроблення комп'ютерних систем, що поєднують комплектуюче устаткування, програмне забезпечення

та комунікаційні технології, консультування щодо типу та конфігурації комп'ютерних технічних засобів і використання технологій програмного забезпечення: аналіз інформаційних потреб користувачів та пошук найоптимальніших рішень, консультування з питань створення продукції програмного забезпечення і надання допомоги щодо технічних аспектів комп'ютерних систем, консультування з питань обслуговування роботи програмного забезпечення та інформатизації;

4) діяльність з керування комп'ютерним устаткуванням, включаючи надання послуг з місцевого керування і діяльності комп'ютерних систем клієнтів, а також з оброблення даних та інші супутні послуги, експлуатацію на довготривалій (постійній) основі засобів обробки даних, що належать іншим користувачам;

5) створення та впровадження інформаційно–технічних комплексів, систем та мереж щодо: проектування та створення комплексів, систем та мереж на базі інформаційних технологій, систем передачі даних та систем збереження даних, монтажу і встановлення електронно–обчислювальних машин та іншого устаткування для оброблення інформації; обслуговування та супровід комплексів, систем і мереж, збудованих на базі інформаційних технологій; установлення програмного забезпечення за винагороду, включаючи реалізацію, інсталяцію, впровадження, інтеграцію з іншими системами, підтримка (налагодження, консультування з питань розробки та експлуатації, модифікація та доробка, виправлення помилок); розроблення криптографічних засобів захисту інформації; надання права на використання програмного забезпечення, включаючи передачу майнових прав інтелектуальної власності на програмне забезпечення (комп'ютерні програми);

6) оброблення даних, розміщення інформації на веб–вузлах і пов'язана з ними діяльність, включаючи діяльність, пов'язану з базами даних: надання даних у певному порядку або послідовності шляхом їх вибору в режимі он–лайн або прямого доступу до оперативних даних, відсортованих згідно із запитом, для широкого чи обмеженого кола користувачів (комп'ютеризований менеджмент); оброблення, підготовку та введення даних із застосуванням програмного забезпечення користувача або власного програмного забезпечення.

– первісна вартість основних засобів та/або нематеріальних активів суб'єкта перевищує 50 розмірів мінімальної заробітної плати, установленої законом на 1 січня звітного (податкового) року;

– у суб'єкта відсутній податковий борг;

– щодо суб'єкта судом не прийнято постанови про визнання боржника банкрутом відповідно до Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом».

Для новоутворених суб'єктів індустрії програмної продукції, які здійснюють діяльність протягом не менше двох повних звітних (податкових) кварталів до дня подання реєстраційної заяви в порядку, передбаченому підпунктом 1.6 Закону України «Про внесення змін до розділу XX «Перехідні положення» Податкового кодексу України щодо особливостей оподаткування суб'єктів індустрії програмної продукції», дозволяється при визначенні відповідності такого суб'єкта критеріям, встановленим цим пунктом, застосовувати показники господарської діяльності за період фактичної діяльності суб'єкта та за умови дотримання всіх зазначених критеріїв у фактичній кількості звітних (податкових) кварталів.

По закінченню двох повних звітних (податкових) кварталів з дня реєстрації новоутвореного суб'єкта індустрії програмної продукції як суб'єкта, який застосовує особливості оподаткування, орган державної податкової служби проводить документальну позапланову невиїзну перевірку платника щодо відповідності його діяльності критеріям, встановленим цим пунктом.

У разі невідповідності діяльності суб'єкта критеріям, встановленим цим пунктом, такий платник податків має провести нарахування податків і виконати дії в порядку та за правилами, передбаченими підпунктом 1.7 Закону України «Про внесення змін до розділу XX «Перехідні положення» Податкового кодексу України щодо особливостей оподаткування суб'єктів індустрії програмної продукції», а орган державної податкової служби приймає рішення про анулювання свідоцтва про реєстрацію суб'єкта індустрії програмної продукції як суб'єкта, який застосовує особливості оподаткування, у порядку, передбаченому в підпункті 1.8 закону [15].

Діяльність у сфері індустрії програмної продукції (ДПП) – це вид інформаційної діяльності що здійснюється у сфері виробництва IT продукції, надання послуг з програмного забезпечення (супроводу) інших видів діяльності спеціальними суб'єктами господарювання з метою одержання прибутку, а також досягнення інших соціально–економічних результатів.

Для аналітичного оцінювання індустрії програмної продукції слід визначити можливі загрози та оцінити їх наслідки.

За джерелом походження загрози можна розподілити на внутрішні та зовнішні.

До зовнішніх загроз у сфері індустрії програмної продукції належать:

– «піратство» у сфері інтелектуальної власності;

– юридична неврегульованість відносин суб'єктів ринку програмної продукції;

– неефективна податкова, фінансово–кредитна та інвестиційна політика;

– відсутність повної сучасної системи галузевих стандартів;

– низький рівень кадрового та інформаційно–аналітичного забезпечення;

– відсутність державної підтримки у створенні інноваційних структур у цій сфері діяльності.

До внутрішніх загроз слід віднести:

– відсутність ринкових навичок господарювання,

– недостатній рівень організаційного і проектного менеджменту;

– володіння персоналом іноземною мовою в більшості компаній.

Висновки

Отже, дослідження праць вітчизняних і зарубіжних учених дозволило з'ясувати сутність та охарактеризувати особливості індустрії програмної продукції як специфічного об'єкта оподаткування.

Під індустрією програмної продукції будемо розуміти – сукупність виробництв різних галузей господарства, закладів освіти, науки, що забезпечують створення матеріально–технічної бази програмної продукції, підготовку кадрів та процес виробництва, реалізації і споживання продукту на основі використання інформаційних технологій.

Нині можна стверджувати, що індустрія програмної продукції за короткий час почала претендувати на одну з провідних позицій в економіці всього світу. Вона кардинально змінила існуючі економічні, соціальні й політичні механізми, завдяки чому нині є одним із основних об'єктів уваги не тільки економістів, комерційних структур підприємств та організацій, але й політиків провідних держав.

Список використаних джерел

1. Андон П.І. Методологія побудови ліній виробництва програмних продуктів і їх застосування / П.І. Андон, К.М. Лавріщева // Матер. міжнар. наук. конгр. [«Інформаційне суспільство в Україні»], (25–26 жовт. 2012) / Держ. агент. з питань науки, інновацій та інформатизації Укр., Держ.служба спеціального зв'язку та захисту інформації Укр., Держ. аген. з інвестицій та управління нац. проектами Укр., Корд. центр з упровадження ек. реформ, Укр. асоціація фахівців інформаційних технологій, Інтернет Асоціація Укр., Укр. союз промисловців та підприємців, Асоціація підприємств інформ. технологій Укр. – К.: Держ. агент. з питань науки, інновацій та інформатизації Укр., 2012. – С. 19–26.

2. Андон П.І. Розвиток фабрик програм в інформаційному світі / П.І. Андон, К.М. Лавріщева // Вісник НАН України. – 2010. – № 10. – С. 15–41.

3. Аронов А.О. Підхід до створення студентської фабрики програм / А.О. Аронов, А.І. Дзюбенко // Проблеми програмування. – 2011. – № 3. – С. 42–49.

4. Береза Т. А. Поняття інформаційного суспільства, принципи його побудови та складові компоненти / Т.А. Береза // Інформаційне суспільство. Шлях України. – Фонд «Інформаційне Суспільство України», 2004. – 289 с.

5. Жилкин В.В. Специфика эпохи информационно–коммуникационных технологий с позиции ее современников [Электронный ресурс] / В.В. Жилкин // Электронное научное издание «Аналитика культурологи». – 2006. – Режим доступа: http://www.analiculturolog.ru/index.php?module=subjects&func=viewpage &pageid=191.

6. Крылова Г.Д. Основы стандартизации, сертификации, метрологии: Учебник для вузов / Крылова Г.Д. – 3–е изд., перераб. и доп. – М.: ЮНИТИ–ДАНА, 2007. – 671 с.

7. Лавріщева Е.М. Концепція індустрії науково–го софтвера і підхід до обчислення наукових задач / Лавріщева Е.М. // Проблеми програмування. – 2011. – № 1. – С. 3–17.

8. Лавріщева Е.М. Сборочное программирование. Основы индустрии программных продуктов / Е.М. Лавріщева, В.Н. Грищенко. – К.: Наук. Думка, 2009.– 371 с.

9. Лавріщева Е.М. Становление и развитие модульно–компонентной инженерии программирования в Украине / Лавріщева Е.М. – К., 2008. – 33 с. – (Препр. / Ин–т кибернетики им. В.М. Глушкова; 2008–1).

10. Лавріщева К.М. Базові основи індустрії програм, обчислень і даних / Лавріщева К.М. // Проблеми програмування. – 2012. – № 2–3. – С. 50–62.

11. Лавріщева К.М. Теоретичні аспекти керування варіабельністю в сімействах програмних систем / Лавріщева К.М., Слабоспицька О.О., Коваль Г.І., Колесник А.Л. // Вісн. КНУ. – 2011. – № 1. – С.151–158.

12. Лазарєва С.Ф. Економіка та організація інформаційного бізнесу: навч. посібн. / Лазарєва С.Ф. – К.: КНЕУ, 2002. – 667 с.

13. Мельник Л.Г. Информационная экономика / Мельник Л.Г. – Сумы: Университетская книга, 2003. – 288 с.

14. Мунтиян В.И. Информациогенная парадигма / Мунтиян В.И. – Киев: КВІЦ, 2006. – 632 с.

15. Про внесення змін до розділу XX «Перехідні положення» Податкового кодексу України щодо особливостей оподаткування суб'єктів індустрії програмної продукції: Закон України. – Режим доступу: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/T125091.html.

16. Стиглиц Дж. Ю. Информация и смена парадигмы в экономической науке. / Стиглиц Дж. Ю. [Электронный ресурс]. – Режим доступа : http://www.twirpx.com/file/472477/.

17. Титенко О.А Інформаційна економіка в Україні: сучасний стан, проблеми та шляхи подальшого розвитку / Титенко О.А [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://ir.kneu.edu.ua:8080/handle/2010/12546.

18. Федулова Л.І. Економіка знань: підруч. [для студ. вищ. навч. закл.] / Федулова Л.І. – НАН України; Ін-т екон. та прогнозув. НАН України. – К., 2009. – 600 с.

19. Чухно А.А. Інституціонально-інформаційна економіка: підручник / Чухно А.А., Леоненко П.М., Юхименко П.І.; за ред. акад. НАН України А.А. Чухна. – К.: Знання, 2010. – 687 с.

20. Lavrischeva E. General Disciplines and Tools for E-Learning Software Engineering / E. Lavrischeva, A. Ostrovski. – http:// senldogo0039.springer-sbm.com/ocs/.

В.А. ПРЕДБОРСЬКИЙ,
д.е.н., професор, Національна академія внутрішніх справ

Генетична суспільна спадковість та особливість кризової тіньової модернізації в Україні

У статті розглядаються особливості генетичної структури вітчизняного суспільства, її антиреформаційний кризовий потенціал модернізації та необхідність пошуку провідної ланки ефективного реформування.

Ключові слова: *незавершена модернізація, суспільна генетична організація, неформальна організація, владна неформально-кланова організація.*

В.А. ПРЕДБОРСКИЙ,
д.э.н., профессор, Национальная академия внутренних дел

Генетическая общественная наследственность и особенность кризисной теневой модернизации в Украине

В статье рассматриваются особенности генетической структуры отечественного общества, его антиреформистский кризисный потенциал модернизации и необходимость поиска ведущего звена эффективного реформирования.

Ключевые слова: *незавершенная модернизация, общественная генетическая организация, неформальная организация, властная неформально-клановая организация.*

V. PREDBORSKIJ,
doctor of Economics, professor, National Academy of Internal Affairs

Genetic social heredity and peculiarity of crisis shadow modernization in Ukraine

In the article features of the genetic structure of the domestic society, its antireformist crisis potential of modernization and the need to find the leading link in effective reform.

Keywords: *incomplete modernization, public genetic organization, informal organization, domineering informal clan organization.*

Постановка проблеми. Квазіринкова трансформація вітчизняної економіки супроводжується зростанням численних загроз національній безпеці, серед яких одне з головних місць належить феномену синергетичної системи соціально-економічних криз, як зовнішніх, так і внутрішніх. Так,

© В.А. ПРЕДБОРСЬКИЙ, 2017